

Sygnatura akt I C 1235/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 października 2016r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Lidia Orzechowska-Korpikiewicz

Protokolant: Dorota Osojca

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06 października 2016r. w K.

sprawy z powództwa K. J. (poprzednio B.)

przeciwko (...) P. Czechy działająca przez (...) SPÓŁKA AKCYJNA Oddział w Polsce z siedzibą w W.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej (...) P. Czechy działająca przez (...) SPÓŁKA AKCYJNA Oddział w Polsce z siedzibą w W. na rzecz powódki K. J. (poprzednio B.) kwotę 5.000 zł (pięć tysięcy 00/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14.02.2015r. do dnia zapłaty;

II zasądza od strony pozwanej (...) P. Czechy działająca przez (...) SPÓŁKA AKCYJNA Oddział w Polsce z siedzibą w W. na rzecz powódki kwotę 433,01 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty:

- 373,01 zł od dnia 14.03.2015r. do dnia zapłaty
- 60,00 zł od dnia 10.04.2015r. do dnia zapłaty,

III dalej idące powództwo oddala,

IV zasądza od strony pozwanej (...) P. Czechy działająca przez (...) SPÓŁKA AKCYJNA Oddział w Polsce z siedzibą w W. na rzecz powódki kwotę 1.796,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.200,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

V zwraca stronie pozwanej od Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze) kwotę 46,01 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki.

Sygn. akt **IC 1235/15**

UZASADNIENIE

Powódka – K. B. (1) wystąpiła z pozwem przeciwko (...) P. Czechy działająca przez (...) SPÓŁKA AKCYJNA Oddział w Polsce z siedzibą w W. żądając zasądzenia tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwoty 5.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 lutego 2015 r. do dnia zapłaty. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 373,01 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia wraz z ustawowymi odsetkami od 14 marca 2015 r. do dnia zapłaty i kwoty 202,40 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu wraz z ustawowymi odsetkami od 10 kwietnia 2015 r.

Uzasadniając swoje żądanie powódka podała, że 26 grudnia 2014 r. w Ś. doszło do wypadku drogowego, w którym poszkodowana została powódka, będąca pasażerem samochodu marki V. (...) nr rej. (...). Sprawcą wypadku był

kierujący pojazdem marki H. nr rej (...) D. L.. Pojazd był ubezpieczony u strony pozwanej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Powódka w wyniku wypadku doznała obrażeń ciała w postaci ogólnych potłuczeń ciała i urazu odcinka szyjnego.

Bezpośrednio po wypadku powódka poddana została specjalistycznemu leczeniu, prowadziła oszczędny tryb życia, stosowała kołnierz ortopedyczny. Poniosła koszty leczenia w kwocie 373,01 zł i koszty dojazdu do placówek medycznych, które wyliczyła na kwotę 202,40 zł. Zgłosiła swoje roszczenia stronie pozwanej, która odmówiła wypłaty świadczeń.

Strona pozwana (...) P. Czechy działająca przez (...) SPÓŁKA AKCYJNA Oddział w Polsce z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana przyznała, że 26 grudnia 2014 r. doszło do zdarzenia drogowego, w którym poszkodowana była powódka oraz, że sprawca wypadku w dacie zdarzenia ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanej. Jednocześnie strona pozwana zaprzeczyła by była zobowiązana wobec powódki, ponieważ postępowanie likwidacyjne wykazało, że nie poniosła ona żadnej krzywdy, która uzasadniałaby przyznanie zadośćuczynienia. Badania przeprowadzone przez lekarzy wielu specjalności nie wykazały odchylenia od stanu prawidłowego, odnotowano jedynie stany zwyrodnieniowe, które nie są skutkiem przedmiotowego wypadku. Strona pozwana zakwestionowała również roszczenia powódki o odszkodowanie z tytułu kosztów leczenia i dojazdów do placówek medycznych, podnosząc, że obrażenia ciała były tak znikome, że nie skutkowały żadnym trwałym lub długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu, nie było więc potrzeby ponoszenia przez powódkę jakichkolwiek kosztów leczenia w zakresie dochodzonym pozwem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

26 grudnia 2014 r. w Ś. doszło do wypadku drogowego, w którym poszkodowana została powódka K. B. (1), będąca pasażerem samochodu marki V. (...) nr rej. (...). Sprawcą wypadku był kierujący pojazdem marki H. nr rej (...) D. L.. Pojazd był ubezpieczony u strony pozwanej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

/okoliczności bezsporne – akta szkodowe/

K. B. (2) w dacie wypadku miała 20 lat, nie leczyła się wcześniej na kręgosłup. Z powodu bólu głowy i kręgosłupa szyjnego zgłosiła się 28 grudnia 2014 r. do (...) w Ś., gdzie wykonano Rtg kręgosłupa i skierowano ją do oddziału chirurgicznego. Lekarz ortopeda zalecił kołnierz ortopedyczny i leki przeciwbólowe. Powódka w wyniku wypadku doznała obrażeń ciała w postaci skrzywienia kręgosłupa odcinka szyjnego – uszkodzenie aparatu więzadłowo-torebkowego. Obrażenia te miały charakter długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wyrażonego w wysokości 3 %.

/dowód: karta informacyjna k. 24, 25 opinia biegłego z zakresu chirurgii - ortopedii M. J. z 30 marca 2016 r. k. 89-92 /

Powódka po wypadku przez 3 miesiące odczuwała ból szyi, zażywała leki przeciwbólowe. Za leki zapłaciła 53,01 zł. Cztery razy była na prywatnej wizycie u lekarza ortopedy. Za jedną wizytę płaciła 80 zł, łącznie zapłaciła 320 zł. Jadąc na pierwszą wizytę powódka musiała pokonać odległość z C. do W. (około 16 km w jedną stronę) zaś na kolejne wizyty przyjeżdżała z C. do W. oddalonego o 25 km. Za każdy przejazd ponosiła koszty zakupu paliwa po 15 zł, łącznie 60 zł. W chwili zdarzenia powódka nie pracowała. Obecnie czuje się dobrze.

/dowód: Faktura z 23 stycznia 2015 r. k. 19, Faktury k.20-23, zeznania powódki K. B. (1) złożone na rozprawie 26 października 2016r. k. 117 odwrót nagranie od 00:19:49 do 00:28:00 oraz informacyjne przesłuchani powódki złożone na rozprawie 23 kwietnia 2015 r. oraz nagranie 00:17:23 do 00:31:00/

Sąd zważył co następuje:

Strona pozwana właściwie nie kwestionowała co do zasady swej odpowiedzialności za skutki zdarzenia z 26 grudnia 2014 r. w ramach ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, który spowodował wypadek komunikacyjny, podnosiła natomiast brak negatywnych skutków zdarzenia, które skutkowałyby obowiązkiem wypłaty zadośćuczynienia i odszkodowania na rzecz powódki.

Zebrany materiał dowodowy w postaci: opinii biegłego chirurga-ortopedy M. J. (nie kwestionowanej przez żadną ze stron), dokumentacji leczenia, faktur na zakup leków i za wizyty u ortopedy oraz zeznania świadków B. B. i A. B. i powódki, pozwoliły na określenie rozmiaru uszkodzeń jej ciała, długotrwałości obrażeń, doznanych cierpień i poniesionych kosztów. Dowody te są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają, a opinia biegłego jest spójna, logiczna i wyczerpująca.

W pierwszym rzędzie należy zauważyć, że powódka w wyniku zdarzenia doznała niewielkiego jednak długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Biegły lekarz stwierdził 3 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w następstwie wypadku w postaci skrzywienia kręgosłupa odcinka szyjnego – uszkodzenie aparatu więzadłowo-torebkowego. Bóle kręgosłupa powódka odczuwała przez 3 miesiące, zaś przez półtora miesiąca były to bóle silne. W tym czasie musiała zrezygnować z zajęć zumba i prowadzić oszczędny tryb życia. Korzystała także cztery razy z wizyt u lekarza ortopedy, na które musiała dojechać prywatnym samochodem.

W tych warunkach, ustalony rozmiar obrażeń, zakres cierpień, czas ich trwania, stanowił podstawę oceny żądania zadośćuczynienia i oceny właściwej kwoty świadczenia z tego tytułu. Przepis art. 445 § 1 k.c. nie precyzuje ściśle kryteriów, jakimi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia, zostały one jednak określone w orzecznictwie, a także w doktrynie, gdzie podkreśla się, że ustalenie odpowiedniej sumy z tytułu zadośćuczynienia powinno być dokonane z uwzględnieniem wszystkich okoliczności danego wypadku mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy.

Zadośćuczynienie ma głównie charakter kompensacyjny, a więc powinno stanowić ekonomicznie odczuwaną wartość, adekwatną do warunków gospodarki rynkowej. Nie bez znaczenia jest to, że powódka jako młoda zdrowa osoba musiała zrezygnować na kilka miesięcy ze swej aktywności fizycznej z uwagi na ból szyi spowodowany wypadkiem.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz długotrwałość uszczerbku na zdrowiu powódki wynoszący 3 % , żądanie zadośćuczynienia za skutki wypadku jest w pełni zasadne. Odpowiednią i adekwatną, jest w ocenie Sądu kwota 5.000,00 zł dochodzona pozwem. Stanowi ona realne wynagrodzenie krzywd powódki w aktualnych stosunkach majątkowych. Z tych względów roszczenie powódki o zadośćuczynienia Sąd uznał w całości za zasadne.

Odsetki ustawowe zasądzono, zgodnie z żądaniem pozwu, od dnia 14 lutego 2015 r. po myśli art. 481 § 1 i 2 k.c. w związku z art. 359 § 1 i 2 k.c. oraz art. 14 ust 1 ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz.U. nr 1214, poz. 1152 z późn. zm.). Powódka zgłosiła szkodę 7 stycznia 2015 r. Wobec powyższego pozwana była w zwłoce co najmniej od 14 lutego 2015 r. co do roszczenia o zadośćuczynienie.

Jeśli chodzi o pozostałe roszczenia z tytułu odszkodowania, to z przedstawionych faktur wynika, że powódka na zakup leków wydała 53,01 zł oraz poniosła koszty prywatnych wizyt u lekarza ortopedy w łącznej kwocie 320 zł. Biorąc pod uwagę odniesione przez powódkę obrażenia i odczuwany ból, w pełni uzasadnione było korzystanie przez nią z opieki lekarza ortopedy i stosowanie leków przeciwbólowych. Wobec powyższego również i w tym zakresie roszczenie powódki na podstawie art. 822 § 1 k.c. w związku z art. 444§ 1 k.c. podlegało uwzględnieniu w całości.

Powódka żądała również zwrotu kosztów dojazdu do lekarza ortopedy, nie udowodniła jednak, by koszty te poniosła w kwocie 202,40 zł. Z zeznań powódki wynika, że za każdy przejazd do lekarza ponosiła koszty zakupu paliwa i płaciła 15 zł. Zeznania powódki Sąd uznał w pełni za wiarygodne, bowiem musiała ona pokonać odległość kilkunastu a nawet kilkudziesięciu kilometrów by dojechać na cztery wizyty lekarską do W.. Wobec powyższego kwota 60 zł. tytułem

odszkodowania jest zasadna o czym orzeczono w punkcie II wyroku. Również żądanie odsetek od kwot zasądzonych w punkcie II wyroku jest zasadne ponieważ roszczenia odszkodowawcze zostały zgłoszone 3 marca 2015 r. (pismo k.31)

Dalej idące roszczenie w zakresie zwrotu kosztów przejazdu jako niezasadne podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie III wyroku.

O kosztach procesu w punkcie IV wyroku rozstrzygnięto na podstawie art. 100 zdanie drugie k.p.c. (przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swojego żądania). Powódka poniosła koszty zastępstwa procesowego wynoszące 1200 zł. oraz opłatę od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Dodatkowo powódka uiściła opłatę od pozwu w kwocie 297 zł i zaliczkę na opinie biegłych w kwocie 300 zł. Łącznie powódka poniosła koszty procesu w wysokości 1796 zł. i taka kwota została zasądzona od strony pozwanej na rzecz powódki.

Nie wykorzystana część zaliczki w wysokości 46,01 podlegała zwrotowi na rzecz pozwanego, o czym orzeczono w punkcie V wyroku.